

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Handwritten: 2814

N:r 8. **Stockholm den 23 Februari 1911.** 4:e årg.

<p>Prenumerationspris: 1/2 år... kr. 4: 50 1/2 år... kr. 2: 50 3/4 " " " 3: 50 1/4 " " " 1: 25 Lösnummer 10 öre. Prenumeration sker såväl i landsorten som i Stockholm å närmaste postanstalt eller bokhandel.</p>	<p>Redaktion: Mästersamuelsgatan 51, en tr. Telefoner: Allm. 63 53. Riks- 122 85. Utgifningstid hvarje torsdag.</p>	<p>Redaktör o. ansvarig utgivare: ELLEN KLEMAN. Mottagningstid: kl. 11-12. Sthlm 1911, F. Englunds Boktr.</p>	<p>Expedition och Annonsskontor: Mästersamuelsgatan 51, en tr. Post- och telegrafadress: JDAGNY, Stockholm.</p>	<p>Annonnspris: 15 öre per mm. Enkel spaltbredd 50 mm. Marginalannons under texten 15 mm:s höjd per gång 10: — Rabatt: 5 ggr 5 %, 10 ggr 10 %, 20 ggr 20 %, 50 ggr 25 %. Annonns bör vara inlämnad senast måndag f. m.</p>
--	---	---	--	--

Löneprinciper.

Må det tillåtas mig att här göra några reflexioner med anledning af de principer för löneroglering, som uttalats af den konferens af folk- och småskollärare, som nyligen varit samlad i Stockholm. Det uttalande, som konferensen gjorde, var af följande lydelse:

I.

Vid uppgörande af förslag till ny löneroglering bör hänsyn tagas till egenskapen att vara familjeförsörjare eller icke-familjeförsörjare.

2. Detta bör ske därigenom, att familjeförsörjare erhåller högre och flera ålderstillägg.

3. Till familjeförsörjare skola räknas lärare, som äro eller varit gifta, samt lärarinnor, som äro eller varit gifta och äro skyldiga att försörja sina barn.

II.

1. Vid uppgörandet af förslaget bör hänsyn tagas äfven till den omständigheten, att manlig lärare, i motsats till kvinnlig, är skyldig erlägga afgift till folkskollärarnas änke- och pupillkassa.

2. Ifrågavarande olikställighet kan tänkas utjämnd på tre olika sätt.

a) Helst bör det ske därigenom, att lärarinnorna åläggas liknande afgift.

b) Därest denna anordning skulle visa sig omöjlig att genomföra, bör af icke-familjeförsörjande lärarinnas lön innehållas ett belopp motsvarande nämnda afgift.

c) Skulle ingendera af dessa båda anordningar befinnas verkställbar, bör samma syfte tillgodoses därigenom, att läraren till sin lön erhåller ett tillskott med samma belopp, som af honom skall erläggas till folkskollärarnas änke- och pupillkassa, hvilket tillskott dock ej på något sätt må sammanföras med begynnelselönen och ålderstillägg.

III.

1. Vid förslaget's uppgörande bör hänsyn därtill tagas till den omständigheten, att manlig lärare, i motsats till kvinnlig, är underkastad värnplikt och på grund här-af ogynnsammare ställd i ekonomiskt hänseende.

2. Denna olikställighet bör utjämnas på det sätt, att lärare, som gjort eller gör värnplikt, erhåller sitt första ålderstillägg ett år tidigare än den, med hvilken så ej är fallet.

(Se Sv. Lärartidn. nr 7 d. å.)

Skulle de i punkt I uttalade grundprinciperna för löneförhållanden mellan män och kvinnor komma att af riksdagen fastslås, så kan man säga, att dessa skulle bli epokgörande för aflöningsförhållandena. Ty det vore ju att hoppas, att folkskollärarkåren icke skulle bli den enda utan blott den banbrytande kåren och att denna princip skulle följas vid senare lönerogleringar för andra kårer. Vinsten för oss kvinnor är ju uppenbar. Rättfärdighetens sol skulle äntligen uppgå och skingra det kaos af förvirrade begrepp och oräntvisor, som hittills rådt i aflöningsförhållanden mellan män och kvinnor. Jag tillät mig säga, att det råder begreppsförvirring, i det att anhängarna af principen: "lika lön för lika arbete" eller "lön efter löntagares behof" mena att man snörrätt kan och har tillämpat dem hittills. Faktum är, att de varit och fortfarande äro sammanblandade med hvarandra. På de banor, där kvinnor ej hafva tillträde, exempelvis den militära och den prästerliga, har man nog aldrig drömt om att ändra lönen för en tjänst beroende på hvem in-

nehafvaren är, förutsatt att tjänsteinnehafvarne hafva samma kompetens och arbete och att ej löneroglering inträdd. Det skulle väcka en storm af förbittring och fylla hela tidningar med utgjutelser om mannamån, ifall komminister A., ogift, skulle få 3,000 kr. i lön, då förre innehafvaren komminister B., också ogift, hade 4,000, men om komminister A. vore en fröken, då ansåge man det nog fullt naturligt om hon bara finge 2,000, hälften af den manliga lönen.

Med detta vill jag endast fastslå, att det är först i konkurrensen med kvinnor, som män upptäckt att samma tjänst kan betalas olika beroende på innehafvarens kön. Men man måste ha någon förevändning, och då framhåller man det större lefnadsbehovet hos mannen som familjefader. Hade man nöjt sig med att genast från början endast göra skillnad för familjefäder, skulle nog kvinnorna erkänt det berättigade häri, men man medtog äfven de ogifta männen och glömde bort, att det fanns ett fåtal kvinnliga familjeförsörjare. För att öfverskylla detta invärfde man sig i en massa obevisade påståenden såsom: att en man behöfver mera till sina lefnadsomkostnader än en kvinna, att kvinnan är fysiskt svagare och intellektuellt mer begränsad än mannen och således ej orkar utföra lika mycket och samma arbete som mannen, att hon därför måste pensioneras tidigare, att hon ej betalar till kårernas änke- och pupillkassa, att hon ej gör värnplikt, o. s. v. i oändlighet. Som vi kvinnor aldrig erkänt riktigheten af dessa påståenden och som männen sins emellan motsäga hvarandra vid bedömandet af våra arbetsprestationer, så ha vi heller aldrig godvilligt funnit oss i lönefördelningen sådan den nu sker, utan jäsande missnöje har försports inom kvinnornas leder.

Vi anse, att vår ställning på arbetsmarknaden nu är så pass säker och att vi där gjort en så pass god insats, att vi ej längre behöfva nöja oss med hvad man godtyckligt betalar oss, utan att vi kunna fordra att få lön efter samma villkor som män.

Jag hyser äfven en annan uppfattning än redaktör M. Hellberg, som i en intervju rörande kvinnornas lönefråga med anledning af lönerogleringskommitténs betänkande uttalade den förmodan, att om folkskollärarinnornas lön vore lika med lärarnas, skulle man föredraga lärarna. Det är alldeles säkert inte på grund af någon prisbillighet, som lärarinnornas antal ökas alltmer i förhållande till lärarne, utan det är nog därför, att detta yrke lämpar sig speciellt för kvinnor. Hur vill hr Hellberg förklara, att lärarinnor kommit till så stor och ökad användning under åren 1859—1906, då deras löner voro alldeles lika med lärarnas?

Jag upprepar hvad hr Andersson i Nöbbelef så klokt yttrade under riksdagen 1906 med anledning af att en folkskoleinspektör sagt, att arbetet sköttes kvalitativt bättre af lärarinnorna men kvantitativt vore lärarna öfverlägsna: "Jag tror också, att detta kanske kan vara riktigt, men kan man då icke tänka sig, att om en kvinnlig lärare kvalitativt bättre sköter sin plats, hon just därigenom anstränger sig mera än läraren och därför kanske tidigare blir utsliten." (Ja, detta är nog lärarinnornas

hemliga tanke, men det låter så illa att säga den högt, så vi tiga och låta männen uttala den.)

Hvad beträffar den "kända saken", att en ungherres lefnadskostnader måste ställa sig högre än en ogift kvinnas, så har jag roat mig med att samla några uppgifter angående lefnadskostnaderna.

De absolut lika utgifterna oberoende af kön äro: hyra, ved, lyse, bohag, tvätt, uppässning, skatter, råmateriel till födan, böcker, resor, läkare, medicin, sådana nöjen som teatrar och konserter. Annorlunda har man menat att det skulle ställa sig med afseende på inackorderingsafgifter och kläder. Jag har gjort ganska vidlyftiga förfrågningar och därvid funnit, att nu för tiden ingen skillnad göres på herre och dam hvarken på förstklassiga pensionat eller enklare inackorderingsställ, exempelvis kan jag nämna, att K. F. U. M:s hotell "Excelsior" i Stockholm har samma inackorderingspris pr månad. I "Hemgården" göres heller ingen skillnad. På våra stora rekreativställ utom Stockholm beräknas prisskillnaden efter rum och ej efter kön. Hvad angår kläderna har jag hos en herr- och damskräddare hört efter priset på en hvardagskostym och värpaletå för herre och en promenad-dräkt, hel klänning med ytterkofta för dam, båda dräkterna gjorda af samma tyg, samma foder och utan garnityr för någöndera. Prisskillnaden var 40 kr. mer för herre. Där blir det således något dyrare för en herre, men i stället behöfva vi damer flera ombyten, så jag tror man kommer sanningen närmast, om man säger att toalettutgifterna ställa sig lika. Men det är just på detta sätt, som herrarne ej vilja resonera, ty de erkänna ej, att vi behöfva ha det lika som de. Såsom bevis kan anföras. När jag gjorde förfrågan hos en herre hvad hans förstklassiga vinterrock kostade, svarade han: "Ja, den var dyr. Den kostade 150 kr., men ni damer kan ju köpa några meter tyg för 1 kr. pr m. och sy plaggen själfva. Ja, så ska det vara, mena de. När vi herrar äta hummer, kan det vara godt nog med räkor åt er, och när vi rekvirera rysk kaviar, kan ni nöja er med löjrom. Ja, så har det varit, men så vill vi inte ha det längre. Det skall inte vara så, att en lön, som är beräknad för en familjeförsörjare, skall utbetalas åt ungarlen och låta honom få lyxvanor med kaviar och hummer och den arbetande kvinnan och den gifta mannen skola räkna det som lyx att bestå sig med räkor och löjrom.

Således, i konkurrensen mellan endast män betalas nu samma arbete lika, men man har förstätt, att någon hänsyn till behof måste man taga, och så tillgodöser man behofspricipen genom att de lägre tjänstegraderna betalas jämförelsevis mycket sämre än de högre. Man beräknar nämligen, att den unge mannen, som börjar sin lefnadsbana, ej ännu på några år skall gifta sig. Inom somliga kårer har ju denna skillnad varit oproportionerligt hög, exempelvis bland prästerna och i ämbetsverken. Olägenheterna af detta äro många: skuldsättning, svårighet för den unge mannen att gifta sig, ökad antal af utom äktenskapet födda barn, (obs. Sveriges allt annat än hedrande rangordning i detta afseende!) eller den öfveransträngning den unge mannen ofta ådrager sig ge-

Juvel- Guld- & Emaljarbeten.
DAVID ANDERSEN & Comp.
 Hofjuvelerare.
4 Fredsgatan 4.

CLARA SMITT-DRYSELIUS,
 BADLÄKARE.
 ELEKTRISKA LJUSINSTITUTET,
 24 B Grefteuregatan 24 B, STOCKHOLM. A. T. 42 25.

Inre, nervösa och reumatiska lidanden, ägghvita, sockersjuka, sömnlöshet m. m.
 Specialitet: Kvinnosjukdomar.

nom de massor af extra arbete, som han måste utföra, om han haft mod att gifta sig på den ringa lönen. Se vi på de högre tjänstegraderna, där man tänkt sig att innehafvaren skulle vara gift, så beräknar man lönen efter hvad en medelstor familj i denna lefnadsstandard kostar. Följden af detta är, att om innehafvaren af tjänsten är ungtkarl, så lefver han flott, d. v. s. bidrager att sänka samhällets sedliga nivå, men är tjänsteinnehafvaren fader till tio barn, så har han det skäligen smått om slantarna. När så lefnadskostnaderna stigit, så att lönen, som var beräknad för den medelstora familjen, ej räcker, då är tiden inne, att hos riksdagen begära lönetillökning, hvarvid man på nytt utgår från hvad familjefadern med 3 à 4 barn behöfver. Kan detta lönesystem från national-ekonomisk synpunkt vara det fördelaktigaste för staten? Underligt är att Andra kammaren vid behandlingen af Sædens motion år 1908 ej var med om en utredning i detta afeende. När beräkningsgrunden för lönens storlek är den medelstora familjens behöf, så medgifver staten att den har en viss skyldighet att betala äfven för andra än dem som utträtta arbetet. Vore det då icke rättvisare att draga ut konsekvenserna och säga: eftersom staten redan nu tar hänsyn till familjen och eftersom staten (särskildt nuvarande statsministern) visat så stort intresse för äktenskapsfrekvens och nativitet, vore det då icke rimligare, att lönerna utginge efter principen: familjeförsörjare (män och kvinnor) högre lön och icke-familjeförsörjare (män och kvinnor) lägre lön. Man kommer då ifrån den uppenbara orättvisan att änkan, som försörjer flere barn, aflönas lägre än ungtkarlen. Om staten går i spetsen för detta aflöningsystem, så komma nog de enskilda arbetsgifvarna efter. För mig ställer sig detta lönesystem som det mest rättvisa och det för oss kvinnor gifvet fördelaktigaste under nuvarande förhållanden. Därför hyste också alla de kvinnliga representanterna vid ofvannämnda konferens denna åsikt, som ju äfven enhälligt antogs af konferensen.

Principen om tvådelning på detta sätt är ju så ny. Endast de yttre konturerna äro ännu uppgjorda. Man måste dock tänka sig mera detaljerade föreskrifter, som bättre anpassa systemet efter olika behöfs förhållanden. Vid lönekonferensen framlade jag följande förslag, hvilket dock ej behandlades där, emedan konferensen endast hade att framlägga allmänna synpunkter.

Räknar man till familjeförsörjare en gift man, som är barnlös, så blir det en betydande skillnad i utgifter mellan honom och familjefadern med t. ex. sex eller flera barn, i synnerhet om i första fallet hustrun äfven har aflönadt arbete, hvilket i barnlösa äktenskap ej är så ovanligt.

Lönetilläggen för familjeförsörjare skulle därför utgå efter en viss graderad skala.

Grupp A. familj med 1—3 barn minsta tillägget,

” B. ” ” 4—6 ” högre tillägget,

” C. ” ” fler än 6 barn högsta tillägget.

Häraf framgår att jag till familjeförsörjare endast räknar dem, som hafva barn. Detta emedan jag anser, att hela kårens begynnelselön bör vara så stor, att den en-

samma lärarinnan har råd att ha en tjänarinna och läraren att antingen ha en aflönad hushållerska eller en hustru som sköter hushållet. Ty i den samhällsklass dit folkskolläraren hör, bör hustrun icke vara en tärande medlem af familjen utan en närande, d. v. s. att hon skall utföra det arbete, som annars en aflönad person skulle göra.

Önskligt vore äfven om man till familjeförsörjare kunde få räkna de personer, som försörja närskyllda föräldrar och syskon. Inom en tjänstemannakår med så små löner som vår, blir det en särdeles kännbar utgift att underhålla närskyllda, och detta kan ej ske utan genom stor personlig uppoffring. Med stöd af en statistik gjord bland lärarinnor vid Stockholms folkskolor tror jag, att denna tunga faller i ganska stor utsträckning på de ogifta lärarinnorna. Af 467 lärarinnor voro ej mindre än 207 i mer eller mindre grad familjeförsörjare i vidsträckt mening. Af dessa 207 voro 150 ogifta och endast 57 voro änkor, fränskilda eller hade män som af en eller annan orsak ej bidrogo till hemmets underhåll. — Jag skulle äfven vilja framkasta den förmodan, att inom denna lågt aflönade samhällsklass det inträffar oftare än inom andra mer ekonomiskt lottade att den unge mannen, som vanligen gifter sig vid helt unga år, har det så knappt för sig och sin familj, att han med bästa vilja ej kan hjälpa de gamla eller sina yngre syskon, utan faller detta på de själförsörjande ogifta systrarna. Man invänder, att denna brist kommer ålderdomspensioneringen att afhjälpa. Men föga troligt är, att den kommer att utsträckas så långt som till de små pensionstagarna eller kapitalister med något hundratal i ränta. Äfven om en och annan komme i åtnjutande af denna ålderdomspension, så blir väl detta belopp ej tillräckligt för en anständig bärning åt en folkskollärares anhöriga, och i de ej sällsynta fall, där folkskollärarinnan är äldsta syster och får försörja en skara fader- och moderlösa syskon, där kunde hon väl vänta hjälp af staten, eftersom hon faktiskt utöfvar sin faders försörjningsplikt.

Man svarar att detta skulle vara svårt att ordna, men om man blott vill, nog kan man komma öfver svårare saker än detta. Det är ett ganska fult drag i tidsandan, att man tänker mest på de unga, dem som staten skall få nytta af, men ej på de gamla, som redan gjort sin tjänst för det allmänna.

Man invänder äfven, att det finns familjefäder, som underhålla närskyllda. Jag hänvisar då till min förut omnämnda gruppering och föreslår, att ogift lärare och lärarinna, som underhålla närskyllda, kunde komma i grupp A., gift lärare eller lärarinna tillhörande grupp A. öfverflyttas i detta fall till B., och den som tillhört B. uppflyttas i C.

Som jag anser, att familjeförsörjareegenskapen är ett statens ej kommunens intresse, så böra de högre löneförmånerna för familjeförsörjare utgå endast från staten och vara alldeles skilda från den öfriga lönen, d. v. s. de skulle utgå under namn af ”bidrag till familjeförsörjare” e. d. och ej upptagas på kårens lönestat.

I Finland är som bekant folkskollärarkåren i lands-

kommunerna i lönehänseende uppdelad i försörjare och icke försörjare. Närskyllda räknas ej med. En lärare kommer i den högre lönegruppen först sedan han blifvit familjefader och är hufvudförsörjare. Innehafva både man och hustru tjänst, är ingen af dem familjens hufvudförsörjare. Den som en gång kommit i högre lönegrad kvarstår för alltid i denna. Fru Hedvig Gebhard har i nr 1 af Dagny för 1908 redogjort för detta lönesystem, och hon har för mig uttalat den förmodan, att det stora flertalet i den finska folkskollärarkåren vore nöjd med systemet, då kåren numera ej sysslar med sin lönefråga inom sin förening, hvilket den däremot ständigt hade gjort förut.

Om vi på detta sätt kunna få likställighet mellan män och kvinnor i löneförhållanden, så följer därmed, att vi måste göra oss solidariska med männen i skyldigheter. Därför voro också konferensens kvinnliga medlemmar eniga om att lärarinnorna skulle ingå i kårens änke- och pupillkassa. Detta visar ju samhörighetskänsla. Det skall icke vara skillnad på kön, utan vi äro alla medlemmar af en kår. Den andra godtgörelsen, som mannen ansågs ha rätt att fordra, var för beväringstjänsten. Det är en stor förmån för oss kvinnor att slippa ifrån den, och faktiskt försinkar den den unge mannen på hans bana ett helt år, så därför ansågo vi det befogadt, att han skulle få första ålderstillägget ett år tidigare än lärarinnor och lärare, som ej gjort värnplikt.

De på denna konferens uttalade löneprinciperna äro blott det lilla, första steget i — enligt min mening — rätt riktning. Jag skulle önska, att det franska ordspråket vore sant, som säger: "ce n'est que le premier pas qui coûte," men jag fruktar, att det andra och tredje steget kommer att kosta mycket mer ansträngning.

Anna Ljungberg

Till Förlikningsbillens historia.

I januari öppnades engelska parlamentet, och den 6 februari uppläste konung Georg V trontalet, hvare icke ett ord om kvinnornas rösträttsfråga förekom. Kvinnorna hade icke väntat att så skulle ske, och konungens tal öfverraskade dem icke. — Men — de ha därför icke uppgifvit alla förhoppningar på att få fram Förlikningsbillen under denna parlamentssession, ehuru deras förhoppningar endast hvilat på enskilda medlemmars energi och hängifvenhet för rättfärdigheten.

Frågans aktuella läge är nu detta: vid lottdragningen emellan enskilda motionärer har Sir George Kemp erhållit en god plats och tillkännagifvit att han ämnar använda sin rättighet för att begära andra läsningen af den nya Förlikningsbillen. Emellertid har Mr Asquith också begagnat sig af sin rätt, den att till påsk för regeringens räkning lägga beslag på all den tid, som annars plär kunna disponeras af enskilda motionärer. Det är en "autokratisk regering, som sätter munlås på Underhuset" heter det.

"Men", heter det vidare, "såvida icke något förnyadt anfall göres på de enskilda parlamentsmedlemmarnas privilegier, under förevändning af trängande angelägenheter, finns det efter påsk såväl tid att motionera som några fredagar till behandling af enskilda medlemmars motioner. Och just då tidningen går i press ha vi sport, att Sir George har för afsikt att begära fredagen den 5 maj till "andra läsningen" af den nya förlikningsbillen."

Ellen Wester.

»Uppfostra kvinnor som män», säger Rousseau, »och ju mer de likna vårt kön, dess mindre makt komma de att få öfver oss». Detta är just hvad jag åsyftar. Jag önskar icke, att de skola ha makt öfver männen, utan öfver sig själva.

Mary Wollstonecraft (A Vindication of the Rights of Woman, 1792).

Själfdeklarera!

Glöm ej att själfdeklarationerna skola vara afgifna inom februari månads utgång och att de gifta kvinnorna genom att själfdeklarera kunna förskaffa sig egen debetsedel och därmed kommunal rösträtt.

Genom bestämmelsen i 1908 års bevillningsförordning, att hustruns inkomst skall sammanräknas med mannens, och enligt 1910 års skattelagar kan hustrun blifva kommunalt röstberättigad och valbar på minimibeloppet af **10 kronors inkomst**, förutsatt att den sammanräknade inkomsten öfverstiger 1,800 kr.; understiger makarnes sammanlagda inkomst detta belopp, måste hustrun förtjäna mera för sin del, stigande i proportion till den lägre gemensamma inkomsten, och minst 100 kr., när den gemensamma inkomsten blott är 500 kr. — det lägsta belopp, som berättigar till kommunal rösträtt och valbarhet.

Har en gift kvinna haft denna inkomst af arbete — såsom lön, pension, arfvode eller inkomst af rörelse eller yrke — ger den henne utan vidare rätt till egen debetsedel och därmed till kommunal rösträtt. Har den härflutit ur förmögenhet, skall hustrun på grund af äktenskapsförord, uttryckligt gåfvobref, testamente eller boskillnad ha själfbestämmanderätten öfver förmögenheten för att hon skall vara berättigad till egen debetsedel. Lifränta liksom ränta på medel, inestående på sparbanksbok i gift kvinnas namn, berättigar henne också till egen debetsedel.

Exempelformulär till deklaration för gifta kvinnor tillhandahållas i Stockholm på Fredrika-Bremer-Förbundets byrå, Drottninggatan 54, och på Rösträttsbyrån, Lästmakargatan 6.

Kvinnors befördran till lärare- befattningar vid statens läroverk.

Läroverksöfverstyrelsens utlåtande.

Universitetsfakulteterna och de olika styrelser och verk, som haft att yttra sig öfver löneregleringskommitténs förslag angående kvinnors anställande i statens tjänst, inkomma nu efterhand med sina utlåtanden. För att följa frågans utveckling är vår afsikt att i korthet redogöra för dessa i Dagny; vi göra i dag början med läroverksöfverstyrelsens utlåtande och ha därvid särskildt att konstatera att det, i beklaglig öfverensstämmelse med kommitténs, utestänger kvinnorna från lektorsbeställningar vid allmänna läroverk.

Öfverstyrelsen anser, att det icke kan vara frågan om att nu i ett slag bestämma hela den utsträckning, i hvilken kvinnor kunna inom de af riksdagen angifna områdena innehafva statstjänster och ej heller att slutgiltigt afgöra hvilken aflöning de i sådan anställning böra åtnjuta.

Hittills ha kvinnor så sällan anställts såsom lärare vid allmänna läroverk för gossar, att man har ganska ringa erfarenhet beträffande deras lämplighet att bekläda sådana befattningar. Öfverstyrelsen anser sig därför ej kunna tillstyrka att kvinnor lämnas tillträde till lektorstjänster vid allmänna läroverk. Den erfarenhet öfverstyrelsen har i fråga om kvinnors arbete såsom lärarinnor vid statens samskolor och enskilda läroanstalter samt högre lärarinneseminarier och den därmed förenade normal-skolan för flickor är emellertid så god, att öfverstyrelsen tillstyrker kommitténs förslag om tillträde för kvinnor till adjunktstjänster utan åtskillnad vid allmänna läroverk samt till såväl lektors- som adjunktstjänster vid högre lärarinneseminarier. Emellertid påyrkar öfverstyrelsen den bestämmelsen, att vid hvarje läroverk afsedt endast för gossar minst hälften af lärarepersonalen, rektor frånräknad, skall vara manlig.

Hvad de kvinnliga lärarnas aflöning samt deras pensionsålder beträffar framhåller öfverstyrelsen, att det under föregående år blifvit ifrågasatt att höja lärarinnornas vid statens samskolor och högre lärarinneseminarier pensionsålder från 55 lefnads- och 25 tjänsteår till likhet med lärarinnornas vid enskilda läroanstalter af riksdagen bestämda pensionsålder eller 60 lefnads- och 30 tjänsteår. Skulle denna pensionsålder fastställas för de kvinnliga adjunkterna vid statens läroverk, så skulle kommitténs beräkningar af storleken af deras aflöning afsevärdt rubbas. Den skulle då för de kvinnliga adjunkterna uppgå till 4,143:34 kr. för hvarje tjänsteår i st. f. af kommittén beräknade 4,819:93 kr. Denna minskning kunde lämpligen utjämnas därigenom, att de kvinnliga lärarne ålades ett mindre antal undervisningstimmar i veckan och erhöle någon lindring i skolarbetet i öfrigt. De skulle dessutom äga rättighet att afgå vid 55 års ålder med afkortad pension.

Skulle däremot befinnas lämpligt, att pensionsåldern för de blifvande kvinnliga adjunkterna och lektorerna höjes till 60 lefnads- och 30 tjänsteår, på samma gång de åläggas alldeles samma arbetsmätt som de manliga, bör en höjning företagas i den af kommittén föreslagna aflöningen.

Frågan om kvinnas anställning som öfningslärare eller som e. o. lärare vid allmänt läroverk har ej varit föremål för löneregleringskommitténs behandling, öfverstyrelsen har därför ej heller i detta sammanhang upptagit denna fråga.

Konstnärinnornas interna- tionella utställning i Wien.

Redan innan vi få se de svenska konstnärinnornas planerade vårutställning, har man i Wien haft tillfälle att på den första stora kvinnliga internationella konstutställningen på kontinenten stifta bekantskap med mycket af det bästa, som skapats af våra dagars och forna tiders målarinnor och skulptriser.

Själfva programmet — att visa hvad kvinnan frambragt och frambringar inom konsten — tvingar nästan till en jämförelse med manliga konstnärer. Egentligen för detta åskådaren utanför den rena konstnjutningens område, ty hvarje konstverk är ett stycke människosjäl, som begär att mätas med sitt eget mått, och dessutom ett stycke tids- och folksjäl. Men jämförelsen är där och kan ej undvikas.

Visserligen erbjuder den retrospektiva afdelningen inga taflor af sådana första rangens mästare som en Rembrandt eller Velasquez. Men man torde knappast kunna anse detta märkvärdigt, då de kvinnliga anlagen här som på så många andra områden aldrig haft tillnärmelsevis samma tillfälle till utveckling som de manliga. Därmed är naturligtvis inte bevisadt att gynsamma omständigheter skulle frambragt någon kvinnlig Rembrandt. Men möjligheten är åtminstone inte utesluten.

Bortsett från dessa jämförelser har Wienutställningen att framvisa en rad af fängslande taflor från forna tider. M:me Vigée-Lebrun, Elisabet Sirani, Angelika Kaufmann samt Rosa Bonheur — mästarrinnornas mästare — äro här först och främst representerade.

Hvad den moderna afdelningen beträffar, så kan den godt mäta sig med de bästa af samtidens internationella utställningar. Här hänger den i så unga år allidna lidelsefulla ryskan Marie Basjkirtsevs geniala kvinnoporträtt, sönderskuret af hennes egen hand; England, Amerika Tyskland, Österrike, Italien och Frankrike äro alla ypperligt företrädde. Särskildt porträtten och bilderna ur barnens lif äro intressanta. Bland raderingarna kan man ej undgå att gripas af Käthe Kollwitz' skärande blad med de betecknande namnen "Nöd" och "Arbetslöshet". Man erfar en känsla af fysisk pina vid åsynen af dessa dödsbleka, halft ihjälsvultna barn, dessa förslöade, djuriska proletärmödrar. Hvilken kontrast mot de älskliga barnporträtten, de fashionabla dambilderna, som bruka återge tillvaron på solsidan!

Och så är man där igen, långt utanför konstens ramar. Midt i arbetet för den tid, då

"Det kvinnligt veka i mänskossinn
skall frälsa världen och ringa in
förbrödringens framtidsrike".

— d —

Arbeta för Dagny

genom att gynna dess annonsörer

GAHNS

Normal-, Skrif- och Kopie-Bläck, af Kungl. Kontroll- och Justeringsstyrelsen godkänt som **Svenskt Normal-Bläck**, tillverkad af **Henrik Gahns Aseptin-Amykos-Aktiebolag Upsala**. Flyter lätt, kopierar utmärkt, bildar ej bottsats, är mycket hållbart och angriper ej pennan.

En turistfärd under sommaren 1828.

Efter gamla dagboksanteckningar af Jenny Engelke.

(Forts. fr. föreg. n:r)

Vid Öja vägskäl blefvo vi ganska uppskrämda af ett tatarfölje, som fördeladt på flera kärror i en lång karavan mötte oss. Tattarepaketet befanns vara i fullt slagsmål. Deras hästar gingo som de ville för slaka tömmar utan någon hand som styrde dem, och vår kalesch hade så när stälpts ner i diket.

Vi sågo knivvår blänka och hörde råa ord och rysliga eder. Vår mor varnade oss för att se efter dem, så hotfulla sågo de ut, och kanske kunde vi bli utsatta för att åberopas som vittnen inför tinget, ifall någon illgärning blefve begången, hvilket såg sannolikt ut. Mindre angenämt! Längre hade vi ett hemskt minne af detta möte. Deras upprörda fysionomier, deras vilda skri — alla dessa ursinniga varelser, män som kvinnor, ja, t. o. m. barnen i fullt raseri, skrånade och tjöto — allt detta skrämde oss.

Tåget drog emellertid vidare, och ett dammoln dolde dem snart för vår syn.

Det hemska i situationen ökades däraf att vi just då befunno oss nära ett hemskt pass, "Helvetesporten" kalladt, där vägen afsmalnad tränger sig mellan tvenne kolossala klippblock.

Sedan vi kört igenom denna passage, afbröts den enformiga vägen endast af ännu ett möte. Denna gång en herrskapsvagn med en mångtalig familj, hvars alla medlemmar somnat på fläcken allt under olika attityder, verkliga karikatyrer, värdiga en Hogarths pensel.

Vi skrattade godt men sökte icke desto mindre följa deras exempel eller fördjupa oss i våra böcker.

Jag hade medfört "Der Zauberring", men mina ögonlock voro tunga och snart kommo vi till Stengärdet, en högst märklig naturföreteelse, den vi alla måste ur vagnen för att bese.

"Gärdet" ligger till vänster om vägen (eftersom vi färdades) och liknar i formen väl häfdade åkrar. Men ytan är betäckt af runda kullerstenar, af en roivas storlek. Åkerlanden äro afdelade i 4 à 5 djupa fåror, och på ett ställe har man sökt plocka upp stenen för att utforska stenlagrets djup, men tröttnat därpå, då det synes vara bottenlöst.

Denna dystra naturbild tyder på att stället en gång blifvit förbannadt, så lyder sägnen, och ingen känner lust att motsäga den.

Rätt illa till mods kröpo vi åter in i vår vagn och foro vidare.

Långt gladare kändes det sedan vi fått syn på Mälarens muntra böljor.

Vi hade nu kommit in på en bred kungsväg och åkte raskt framåt till Kungsör mellan alléer af björkar. Här upptäckte vi en sorts granna fåglar, icke olika papegojor, flygande mellan träden. De väckte vår förundran, men vår bror Kalle visste ej mer än vi, ty hans "magister" — sade han — "hade aldrig talat om dylika fåglar". Och där fingo vi sitta i vår okunnighet.

Vi körde in på gästgifvargården, som föreföll snygg. En modern resvagn, som nyss förut kört om oss på vägen, stod fränspänd på gården, men de båda herrarna, som med slokiga hattar och utländska utseenden suttit däri, sågo vi ej till.

Vi skakade af oss dammet, ajusterade oss och spatserade af för att bese kyrkan, som ligger högt och synes öfver alla de smärre husen. Däruppe på höjden ligger äfven begravningsplatsen. Utsikten är skön och templet förträffligt byggdt af Nikodemus Tessin, som det sades, efter Peterskyrkan i Rom.

Präktiga lindar omgifva byggnaden, och en solvisare täljer timmarnas gång.

Inkomna i templet funno vi en rotunda med öppen sakristia, dom och vackra trappor, som ledde dit uppåt.

Vägviserskan och hennes bror kommo nu i gräl om huruvida vi först skulle bestiga höjden eller bese grafhvalfven under altaret vid koret. Vi hade sannolikt icke kommit hvarken hit eller dit, hade icke, af en lycklig tillfällighet, de båda resande utlänningarna kommit till vår hjälp. De framträdde helt oväntadt och förstodo att med några silfvermynt göra slut på grälet, afhugga "den gordiska knuten" och beslutsamt fatta oss, en i hvar hand, och bestiga den till en början bekväma trappan uppåt domen.

Vägviserskan beslöt invänta oss vid nedgången till grafhvalfvet och lämnade åt brodern att visa oss vägen uppåt.

Våra nya bekantskaper talade flytande franska, och vi kände oss alltför glada att känna oss mäktiga detta språk. Konversationen blef ganska liflig, såsom ju fallet vanligen är på resor, säges det, där man lätt stiftar angenäma bekantskaper.

Till en början gick allt förträffligt, men trappan af tog och blef slutligen så trång, att vi nödgades lägga af våra stora italienska halmhattar och tacksamt taga emot det stöd våra nya vänner erbjödo oss. Mamma hade, såsom mest passande för en dam af hennes ålder, afstått från företaget och i stället för att klättra i halsbrytande trappor i ro slagit sig ned i en högkarmad korstol att hvila ut, sedan hon med några förbindliga ord, på bästa franska, komplimenterat främlingarna för deras artighet. Och väl var att hon stannat därnere, ty uppkomna i själva domen hade vi blott lösa bräder att bestiga, och det rätt skröpliga till på köpet. Vi skulle aldrig ha redt oss där utan bistånd af de älskvärda utlänningarna.

Utsikten häruppifrån var hänförande, ståtlig och vidsträckt och mödan väl värd. Vi skrefvo våra namn bland många andras på en pelare, men sökte förgäfvets läsa våra följeslagares, dem de ristat alltför högt upp.

Nu återstod en ganska äfventyrlig färd utföre, då jag stundom nödgades helt och hållet lita på min ledsagares trofasta stöd och sluta till ögonen af fruktan att svindla. Men äntligen hamnade vi välbehållna nere i koret hos

mamma. Vi voro nu så belåtna med allt hvad vi sett, att vi gärna afstodo från grafhvalven, allrahelst som mamma befarade att, upphettade som vi voro, vi där nere lätt kunde ådraga oss förkylning. Och sedan vi alla tackat fransmännen för deras artighet, återvände vi till gästgifvargården.

Detta vårt beslut vållade ett förnyadt gräl mellan "bror och syster", där fransmännen måste gripa in med nya silfvermynt för att tysta protesterna och få slut på käbblet.

När vi kommo fram till gården, var klockan redan sex. Nya skjutshället hade gått in, och friska hästar stodo spända för de båda herrarnas bekväma resvagn.

Vi skildes åt, sedan de, till vår stora undran, vid afskedet icke allenast tryckt våra händer utan äfven tillagt ett varmt: "A u r e v o i r!"

Vi sågo dem resa af och funno det ganska tomt. Vi sökte dock trösta oss, först med ett glas kallskål och sedan med en god aftonvardssmörgås, innan vi, Malin och jag, gjorde oss hemmastadda uppe på gafvelkammaren och trötta af dagens mödor slutligen hamnade i en urmodig gammal paulun, där vi till en början lågo och småhviskade, hindrade från att sofva genom rättornas knaprande bakom väggens panel.

Syster Malin, som har ett ganska känslofullt temperament, låg länge och suckade tidt och ofta. Snart narrade hon mig att instämma, och jag begriper ej hvad som kom åt oss, men på en gång brusto vi båda ut i gråt. Troligen tog tröttheten ut sin rätt. Och sedan vi på detta sätt gifvit våra känslor luft, somnade vi och vaknade ej förrän "dagen vardt ljus".

(Forts. och slut i nästa nummer.)

Madame Alphonse Daudet.

Bref från Paris.

U ppe i kvinnoklubben La Française's nätta lokal hölls åter ett intressant föredrag, denna gång om Madame Alphonse Daudet, som själf satt midt emot conferencieren, Monsieur de Nion, med sin dotter, en tjuogoårig ung dam, hvars ansiktsprofil och vackra läggning på ögonen något erinrade om fadern, den till det yttre och inre lika förtjusande Alphonse Daudet.

Det var verkligen med en viss undran man beskådade Madame Daudet, denna kvinna, som en gång haft lyckan att äga vid sin sida det ömmaste poethjärta, den kvickaste esprit, och som lyckats genomföra det svåra experimentet att, själf författarinna, skapa ett lyckligt diktarhem. Ty man måste väl härvidlag sätta tro till Alphonse Daudets egna ord — hur svårt det än faller sig vid åsynen af hennes konventionella typ — och vännernas bedyranden.

I inledningen till "Konstnärshustrur" låter han nämligen den äldre konstnären sitta i salongen, där en liten sko på mattan ännu skvallrar om barnet, som nyss lekt här inne men af modern just förts till ro, och på allvar

övertyga den yngre vännen, att konstnärer icke böra gifta sig och att den sällhet, som detta hem andades, var ett frestande undantag. Och därpå följa ju alla dessa utmärkta historier om förgrämda konstnärshustrur, utsvultna, förbisedda, oförstådda, för simpla eller för fina, för mycket eller för litet bohem, för mycket eller för litet raffinerade, men alla lika omaka i sitt förhållande till mannen, hvars skapardröm afundsjukt föröder hvarje spår till lycka omkring honom.

Madame Daudet började dikta vid tolf års ålder och har utgifvit en hel del böcker både på vers och prosa, hvilka visa henne som en författarinna af rang med en ej vanlig känsla för formen. I "Barndomsminnen" finnas små genrebilder af en utsökt grace, som till exempel beskrifningen på en kostymbal, då den lilla Julia Allard — Madame Daudets flicknamn — pudrad och iförd en blommig markisinnedräkt med klappande hjärta steg upp för trappan till festvåningen, mött af musikens jublande toner, och hur sedan en blick på gatans våta asfalt och dess hastande människor kom henne för första gången att förstå något af livets hemskhet och föränderlighet. — I prosavolymen "Intryck af konst och natur" liksom i diktsamlingarna lägger Madame Daudet i dagen en varm känsla för naturens skönhet. I poemet "Bogserbåten" förekommer en impressionistisk och stämningsfull bild af Seine i skymning med dess lätta silverdunkel, i hvilket alla konturer upplösas och förtona, och något af sjuttonhundratalets graciösa, sinnrika skämt kommer fram i den lustiga dikten "Till ett par kängor".

Men sitt egentliga intresse för oss får hennes författarskap, när hon i sina "Minnen från en litterär grupp" talar om sin man och den vänkrets, som omgaf honom. Ty genom Alphonse Daudets sjuklighet, som gjorde senare delen af hans lif till ett sannskyldigt martyrium, hvilket han utstod med beundransvärd tålighet, blef deras hem mötesplatsen för Paris hela konstnärsvärld. Om vintern samlades man i hotellet vid rue de l'Université, hvars salong, numera öfverflyttad till rue Belchasse, ännu bibehåller samma utseende som när Daudet inom dess väggar, bland dess vackra möbler och preciosa, skapade "Nabobben", "Lille Pariveln", "Numa Roumestan", människor och typer som icke dö. Det är som om porträtten därinne af mästaren från skilda tider af hans lif — mest gripande är Carrières subtila bild från de sista åren — skulle börja skämta på det förtjusande kvicka och rörande sätt, som var Daudet gifvet och som i Tartarins äfventyr nått sin fulländning, denne *marchand de bonheur* som Daudet kallades, icke därför att han såg lifvet i rosa och predikade glädjen i sina verk, men därför att hans gifvande händer så gärna velat distribuera litet af den sällsynta varan bland hans medmänniskor. I sitt hem lyckades det honom, och bland vännerna. Om sommaren samlades den sig allt mer utvidgande kretsen på landstället Champrosay. Man kom dit vid fyratiden, det var bästa tåget från Paris, pratade och lyssnade, tog senare en liten promenad, hvarvid man gjorde halt vid ett bykafé för att läska de torra struparna med ett glas vermut, och kom så hem för att dinera, ty hur många

oanmälda gäster som anländt, alla funno de i den hemtrefliga matsalen ett kuvert och en god middag, kryddad af makarnas kvicka glädthet. Skulle man nämna namn på de personer, som under åren gästade Daudetska hemmet, så är det så godt som allt hvad Frankrike då hade och har af begåfningar. Först den gamle geniale Barbier d'Aurévilly, författaren till "Les Diaboliques" bland andra mästerverk, "Mireille's" diktare Mistral, Gautier, Sarcey, och bland de då unga, bröderna Rosny, bröderna Margueritte, Paul Hervieu, bland artisterna, Damp, Carrière, med flera. Äfven Edmond de Goncourt besökte ofta den sjuke diktaren, och efter sin första visit skref han i Journalen: "När man talar med Madame Daudet, märker man att hon har en ovanlig känsla för språket och formen och att hon måtte vara för sin man hvad Jules var för mig."

Så var äfven fallet. Daudet nedskref icke ett kapitel, icke en sida utan att rådgöra med sin hustru, som var honom ett verkligt stöd i hans arbete, och det var först på kvällen, sedan hon samlat ihop hans papper, som hon då och då med sin fina stil nedskref någon dikt på marginalen af ett förkastadt manuskript eller ett afriwet pappersblad.

Hennes författarskap är således på det mest innerliga sätt förenadt med hennes odödlige makes, och den poetiska ådra hon haft lyckan att äga får sin betydelse för oss genom den insats hon därigenom kunnat göra i Alphonse Daudets lif och diktning.

A. L—n.

Rösträttskvinnornas "Hindersmässa" i Örebro.

"Sakta men säkert den sak går fram som bär den kvinnliga rösträttens namn."

Örebro F. K. P. R. hade den 3—4 dennes anordnat en basarliknande tillställning å f. d. Hamnrestaurangen, en stor, ljus och ytterst välbelägen lokal.

Om det någonsin kunnat sägas att beslut och handling varit ett, så var det väl då föreningen på möte den 25 januari beslöt våga försöket att på c:a 8 dagar realisera en så stor plan. Ursprungligen var naturligtvis tanken att man skulle haft mera tid att förbereda det hela, men då plötsligt tvenne andra stora basarer visade sig vara under uppsegling, så var det inte värdt att komma såsom n:r 3 utan såsom god 1:ste. Föreningsmedlemmarna delades upp i arbetslag och ett energiskt arbete vidtog på alla händer.

Karameller och knäck kokades och flinka kvinnofigurar krusade silkespapper och lagade i ordning de allra mest förtjusande marknads-karameller, och alla intelligenta hjärnor voro uppbådade att smida pigga rim till deviserna.

I tjugtals hem bakades allsköns hvete- och småbröd för att kunna fournera såväl brödboden som kaféet med äkta "rösträttskvinnohembakad" bröd, och i andra hem formades i god pepparkaksdeg de mest otroliga former af "homo sapiens" som ock den mest vidunderliga "fauna", under det att de som hade sig anförtrött försälj-

ningsstånd, lotteri, tombola etc., pejlade djupet af affärsmäns och andra lyckligare lottades sympati för föreningen genom att anhålla om gåfvor.

Och det var glädjande kunna konstatera att det fanns vida mera sympati än man vågat hoppas, enbart det att spritbolagets styrelse ställde lokalerna gratis till förfogande och tilläto kvinnorna att först af alla storma och intaga f. d. krogen och där plantera sina hundratals små gulhvita flaggor var ju en seger.

Efter ett rastlöst arbete sista dagen till långt fram emot midnatt stod slutligen det hela fixt och färdigt. I nedra våningen alla stånden och längst i fonden en äkta bergslagsstuga. En trappa upp kafé konditori, museum och spågummor. "Hindersmässans" clou blef emellertid Bergslagsstugan, stiltrogen in i de minsta detaljer såväl hvad ex- som interiören beträffade. Genom "rosquartiersgrinna" i det rödmålade staketet — vid hvilket ofta "Kära mors" pigor stodo och tittade ut — kom man in på gården, där naturligtvis inte så här midt i vintern rosor och lavendel kunde stå i blom utan blott enar och granar spredo sin friska doft. Steg man sen in genom den låga dörren, så blef man med ens förflyttad till Bergslagen. Där inne kom "Kära mor" och "kära Far" emot en, och man trugades att sitta ned och ens ögon skådade förnöjdt den blanka trebenta kaffekokarn i den öppna spiseln, där en rödfärgad elektrisk lampa dold mellan väldiga björkvedstrån gaf en alldeles utmärkt illussion af värmande brasa. Inte så värst länge dröjde det heller förrän "Kära mor" plockade fram sitt bästa hvetebröd ur öfversta byrålådan, och de flinka och nätta små pigorna kommo med den dukade kaffebrickan.

Ett rysligt rart främmande fick också innevanarna i Bergslagsstugan, ty självaste Nergårds-Lasse från Skansen kom till dem och hjälpte dem hålla målron vid makt med allt det rara främmandet.

Näst efter Bergslagsstugan i sevärdhet kom det speciella kvinnohistoriska muséet med många märkvärdiga föremål.

Bruttobehållningen å det hela uppgick till kr. 1,637:80. Utgifterna till kr. 655,72, hvadan nettobehållningen i det närmaste uppgick till 1,000 kr. En enskild medlem skänkte dessutom 300 kronor kontant.

Den i nettobehållningen ingående vinsten å tombolan, kr. 181:80, afrundades till 200 kronor och beslöts skänkas till 20 st. gamla fattiga gummor i Örebro, och onsdagen den 15 dennes verkställdes denna utdelning. Det blef en första ansats till en "De gamlas dag". En treflig kaffefest var ordnad nere på K. F. U. K:s lokal, samtliga värdinnor hade medbragt "förning" i så riklig mängd, att det blef stora påsar med hvetebröd till hvar och en af gummorna. Dessutom erhöles hvardera ½ kg. socker och ¼ kg. kaffe. Det är svårt att afgöra hvilka som kände sig lyckligast, gästerna eller de utdelande. Många åldringar hämtades i droska, de flesta hade ej på många år varit utom sina dörrar. Medelåldern på de tjugugummorna var 80 år, visserligen några ungdomar på c:a 70 år, men det uppvägdes af de som voro 90 och däröfver.

Annonsera i Dagny!

MÄLARBADET

11 Handverkaregatan 11.

BAD-TVÄTT- och STRYKINRÄTTNING

1:a klass i alla åseenden.

OBS! Simundervisning f. damer och herrar

R. T. 3814 — 38 15

A. T. 93 43 — 93 44

Uppläsning, sång och musik stod på programmet, men höjdpunkten var dock de mystiska breven med 10 kronor till hvar och en. — "Dom säger då ä' en tiokrona i brevet", sade en 90-åring, "kan de vara möjligt?"

Detta var avslutningen på "Hindersmässan", och den har varit nyttig i mer än ett hänseende.

Först och främst har den skaffat föreningen mynt i kassan, men dessutom har den otvifvelaktigt gjort rösträttsföreningen en smula populär, och det är något som denna så innerligen väl behöver.

Det behöves nog öfverallt, att den stora oförstående massan bibringas den riktiga uppfattningen att vi rösträttskvinnor icke eftersträfvä den politiska rösträtten som ett mål utan som ett medel till att bättre kunna verka för allt sant, rätt och skönt.

A. G.

Svensk matiné i Paris.

En främling går icke stolt förbi, när han ser ett så levande bevis på svensk bildning och svensk konst som i dag presterats af germanska kulturbärare i hjärtat af romansk civilisation.

"Les français du Nord" kunna, med förlöf, glädjas att inför söderns fransmän så förtjänstfullt ha visat en ljusbild af sitt sköna fädernesland; applåderadt i afton som ingen gång förut.

I ett vackert privathotell vid Boulevard Maheberbes utpekade tvenne blågula banér vid inkörsporten att besökaren inträdde på svensk botten. Unga moratöser och skåneflickor i landsbygdsdräkter anvisade platser och bortskänkte program med vidhängande fransk öfversättning af svensk text.

Nr 1 utlovade Causerie af la Baronne Michaux. Såsom "vice présidente" i La Française, ty det är Sv. Sektionen af nämnda förening, som kan tillskrifva sig äran af aftonens fest, har hon, vän af Sverige och dess folk, bidragit ej blott med råd och många dåd men med sagda kåseri. Mera parisisk än parisiskan själf rycker m^{me} Michaux alltid åhöraren med sig i samtal och anföranden. Så gjorde hon i dag i sitt af humor och lustigheter smyckade föredrag, i sin sinnrika sammanställning af svenska och franska beröringspunkter.

Nr 2 upptog tvenne "tableaux vivants": "Erik XIV och Karin Månsdotter" samt "Drottning Blanka af Namur".

Majestäterna representerades af utvalda "högheter" och kostymerna i all dess fulländade glans voro hämtade från själflva operan.

Bedårande var lille prins Håkon, hvars blå silkesdräkt framhåfde de svenska färgerna mot guldgula lockar. Tre gånger visades taflorna beledsagade af sång och musik af fröken Goldensson och hr Melchers. Följde så recitation af M. Décard från Comédie Française och sång af Svenska kören. Bellmans "Undan ur vägen" och "Muntra musikanter" gjorde ett mäktigt intryck på det franska auditoriet.

Men "publik-knipan" var i alla fall nationaldanserna, som nu vidtogo. En sådan sida af Terpsichores konst hade den sirliga gavottens och mazurkans kavaljerer aldrig anat. Vid östgötapolskans våldsammaste svängningar kröpo fransyskorna på de första bänkraderna ihop, tänkande på sina tunnbandskjolar och möjligheten att göra detta efter!

Programmets sista nummer var solosång af hr Holmqvist. Med sin härliga basbaryton tolkade han i fina skiftningar "När stjärnehären blänker" och Hallströms "Jag är ung".

Publiken var tacksam och direktionen nöjd.

Paris 12 februari 1911.

Spectatrice.

Föreningsmeddelanden.

Fredrika-Bremer-Förbundets Helsingborgskrets höll den 13 febr. sitt årsmöte, hvilket inleddes med ett föredrag af professor Lindskog från Lund: "Minnen och bilder från en resa i Egypten". Föredraget, som belystes af skioptikonbilder, var synnerligen fängslande och mottogs med lifliga applåder.

Därefter vidtog kretsens årsmöte, hvarvid den afgående styrelsen omvaldes, med undantag af fröken Elin Wit, som på grund af bristande tid afsagt sig sitt mandat i styrelsen. I hennes ställe invaldes folkskollärarinnan fröken Anna Svensson.

Kretsstyrelsen har nyligen satt i gång en samaritkurs, ledd af doktor Arvid Björkman och afsedd att omfatta 8—10 lektioner. Kursen besökes af omkring trettio deltagare; ännu flera hade anmält sig, men kunde ej af utrymmesskäl mottagas. Priset är 8 kr. för medlem, 10 kr. för utomstående. Lokal har gratis upplåtits i lektor Wintzells skola för flickor.

Hvita Bandets tioårsjubileum. Östermalmsföreningen af Hvita Bandet i Stockholm hade söndagen den 19 februari anordnat möte i Viktoriasalen i Stockholm för att högtidlighålla föreningens 10-åriga tillvaro. Fröken Emilia Rathou gaf därvid en historik öfver Hvita Bandets verksamhet i vårt land. Början gjordes här redan år 1900, men föreningen fick sin centralstyrelse först året därpå. Sedan dess har den gått stadigt framåt, så att föreningen nu omfattar ett hundratal lokalafdelningar landet rundt med tillsammans 6—7,000 medlemmar. Talarinnan erinrade om förbundets vidsträckta program, som jämte nykterhetsfrågan äfven omfattade freds- och sedlighetsfrågor, samt huru förbundet ständigt sökt i praktiken verka för de teorier det förfäktar. Under de nu förlutna tio åren hade man bl. a. inrättat nio nykterhetsrestauranger och 17 varmmjölksförsäljningar, ett sommarhem för fabriksarbeterskor i Borås, upptagningshem, barnkrubbor m. m., och flera föreningar hade anordnat matlagningskurser.

Professor Curt Wallis höll ett allvarligt anförande om kvinnornas medansvar för nationernas framtid och deras förmåga och plikt att arbeta för nykterheten.

Mellan de båda föredragen bjöds på sång af Hvita Bandets damkör och fru Carin Sjöding samt en Beethovenonat spelad af fröken Kerstin Runbäck. Mötet avslutades med några ord af pastor Gasslander.

F. K. P. R. i Kumla hade sitt årsmöte den 16 dennes. Mötet öppnades med att ordf. hälsade de närvarande välkomna. Därefter föredrogs senaste Centralstyrelsemötets förhandlingar. Sedan förfriskningar intagits förrättades val af styrelse. Som ordföranden på grund af hälsoskäl afsagt sig återval, invaldes i hennes ställe förre sekreteraren fru Gerda Åström; öfriga styrelsemedlemmar blefvo: fröken Vienna Mesterton, vice ordf. (omvald), fröken Hulda Hedberg, sekreterare (nyvald), fröken Betty Olsson, vice sekreterare (omvald), fru A. Bergkvist, kassaförvaltare (nyvald), samt fruarna Hilda Ekman och Betty Hollmén. Till revisorer valdes fru Fredrikson och fröken Emma Andersson.

Välsmakande och därför utan tillsatser lätt intagligt äfven af barn är Vasens (f. d. Nordstjernans) järnpreparat "Ferrol", organiskt lättsmält preparat. 0,97 % järn. På alla apotek till 2 kr. fl.

Mjök dagligen till afhämtning.

Oskummad för 15 öre lit.
Handskummad för 6 öre lit.

Tjock grädd för 90 öre lit.
1:ma smör kr. 2,00 pr kilo.

Stockholms Mejeriaktiebolag. Klarabergsgatan 68.

Allm. Tel. Br. 5241.

Frågor och svar.

Hvar kan man prenumerera på Dagny?

I landets alla postanstalter och boklädor kan man beställa huru många ex. som helst.

Skall man alltid prenumerera å dessa ställen?

Ja, ifall man önskar endast 1, 2, 3 eller 4 ex. skall man alltid göra det.

Hvad kostar Dagny i postanstalter och boklädor?

Dagnys postprenumerations- och boklädspris är kr. 4:50 för $\frac{1}{4}$, 2:50 för $\frac{1}{2}$, och 1:25 för $\frac{1}{4}$ år.

Hvilka villkor erhålla prenumerationsamlare å Dagny?

Den, som samlar minst 5 prenumeranter, erhåller en provision af kr. 1:— för hvarje helårs-, 50 öre för hvarje halfårs- och 20 öre för hvarje kvartalsprenumerant.

Huru skall man förfara för denna provisions erhållande?

Sedan man samlat minst 5 prenumeranter, går man tillväga på ett af följande sätt:

- 1) **Antingen:** Genom insändandet af prenumerationsafgiften med afdrag af provisionen beställer man det behöfliga antalet ex. (hur många som helst, men *alltid minst 5*) direkt från Dagnys exp., Stockholm, som under samlarens adress i ett och samma paket sänder *alla* beställda ex. Samlaren har då att ombesörja utdelningen till de samlade prenumeranterna.
- 2) **Eller:** Man prenumererar å närmaste postkontor (*ej* annorstädes) för de samlade prenumeranterna, detta under hvars och ens adress, begär kvitto å samtliga erlagda afgifter, tillställer oss detta kvitto, då vi omgående pr postanvisning sända samlaren den stadgade provisionen.

Hvar, och till hvilket pris kan man nummervis lösa Dagny?

I Stockholms tidningskontor och cigarraffärer samt hos Dagnys kommissionärer i landsorten. Pris 10 öre pr nummer.

Alla skrivelser rörande expeditionen adresseras:

**DAGNYS EXPEDITION,
STOCKHOLM.**

Folkskolans Barntidning

utgifven och redigerad af STINA QUINT utkommer 1911 i sin tjugonde årgång.

Ett rikt illustrerad nummer hvarje vecka, 36 veckor under året.

Bästa och lämpligaste läsning för barn af alla samhällsklasser.

Prenumerera å närmaste postkontor. Pris för helt år Kronor 1:65, halft år 90 öre.

**GYNNA DAGNYS
ANNONSÖRER!**

PLATSSÖKANDE.

(Platssökande få sina annonser införda i Dagny för halfva priset eller 7 $\frac{1}{2}$ öre pr mm.)

Ex. lärarinna

önskar plats i familj. Sv. till "Mö", Lenhofda p. r.

Bildad värdinna,

duglig och samvetsgrann, söker plats i respektabelt hem. Goda rek. Benäget svar till "Godt lynne", under adr. S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm f. v. b.

Huslig och praktisk flicka

som genomgått hushållskurs i Fackskolan f. husl. ekonomi i Uppsala och som flera år på egen hand förestått godt hem på landet, önskar för vidare praktik och erfarenhet plats i större bättre hem mot fritt vivre och någon lön. Svar till "Ordningsfull 24 år", under adr. S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm f. v. b.

Plats å kontor

önskas af 24 års flicka, äger 7-årig praktik samt fullt hemmastadd i tyska språket. Svar, märkt "24 år", p. r., Örebro.

Ung flicka

önskar plats till 15 mars att vårda någon sjuk herre eller dam. Äfven villig deltaga i husliga göromål om så fordras. Tacksam om svar. "Hildur", p. r. Rällså.

Ung kvinnlig gymnastikdirektör

med flerårig praktik i utlandet, önskar anställning på sanatorium eller i familj. Svar: "O", Telegrambyrån, Örebro.

Kassörske- och sjukgymnast-

platsen sökes vid badort af två bättre flickor med goda betyg och rekommendationer. Svar till "Som-maren 1911", Örebro p. r.

Som skrifbiträde

önskar ung flicka plats på tjänstemannakontor eller dylikt. Svar tack-samt till "Box 24", Tingsryd.

Utexaminerad slöjdlärlarinna

som med fina betyg genomgått 1 årig slöjdcurs vid Praktisk skola H. Lundins och Handarbetets Vänners kurser samt varit i tapiseri affär önskar plats i skola eller dylik affär. Svar till "Energisk", p. r. Karlshamn.

Som sällskap och hjälp

önskar bildad ung flicka plats Kunnig i massage och lättare sjukvård, skönhetsbehandl., Man., Ped Tysktalande, resvan, huslig, duglig. Goda rek. Svar till "H—g", Vänersborg p. r., f. v. b.

Elementarbildad sjuksköterska

önskar privat sjukvård, vikariat eller hos läkare, är äfven då villig och kompetent att sköta ett hem då husmor saknas. Svar till "System Ellen", Annonskontoret Svea, Norrköping.

Fotografer!

En duglig kopist med goda betyg önskar platsombyte från mar eller senare. Svar afvaktas tack samt till sign. "Kopist 222", adr Annonsbyrån Hermes, Helsingfors Finland.

26-årig dam,

som genomgått sommarkurserna vid Nääs och Adelsnäs trädgårdsskolor och praktiserat i flera trädgårdar önskar mot fritt vivre och fria resor deltaga i en medelstor trädgårdskötande. Svar snarast till "E. L." Annonsb., Ö. Larmg. 1, Göteborg

Plats som husföreståndarinna

i godt hem hos bildad ungherr eller änkeman sökes af bildad, medelålders, frisk, gladlynt person hushållsvan, fullt kunnig i matlagning, bakning, alla husliga bestyr van att med ordning och sparsamhet sköta ett hem. Kan på egen hand med hjälp till tvätt, skurning o. s. v. sköta hemmet. Helst Stockholm eller dess närhet på landet. Goda betyg. Vid. Nya Inack.-Byrån, Brunkebergsg. 3 B.

Plats att förestå hemmet

hos ungherre eller änkeman önskas af bättre, anspråklös, medelålder flicka; är villig att på egen hand ombesörja alla inom hemmet förekommande göromål; är skicklig finare och enklare matlagning; äger god hälsa och godt humör; förstått rek. Svar till "Pålitlig", Nya Tidningskontoret, Uppsala.

Ung flicka,

om genomgått 1-årig hushålls-
kurs samt dessutom är fullt kunnig i
ömnad, söker plats i familj där
ungfru finnes. Svar med löneför-
läner till "Villig", Växiö p. r.

Ung bildad musikalisk flicka

önskar plats hos äldre dam som
ktris och sällskap. Svar till "Karin",
Arberg pr.

Ung flicka,

om genomgått realskola, önskar
plats att läsa läxor med mindre
arn samt undervisa i musik. Någon
ön önskas. Svar till "17 år", Katri-
eholm p. r.

Ung flicka, van vid sjukvård

önskar till våren plats hos tand-
ikare att sköta instrument m. m.
ller hos äldre, sjuklig dam som
jälp m. m. Svar emotes fortast
öjligt märkt "Våren", Svenska
Dagbladets Expedition, Sthlm, f. v. b.

Husföreståndarinneplats

ökes hos ensam herre eller änke-
nan af bättre flicka som genom-
gått husmoderskurs. Är kunnig att
å egen hand sköta ett hem. Goda
betyg finnes. Svar till "Pliktrogen",
Mullsjö.

Bättre flicka, van vid husliga

göromål, önskar plats i familj i
Stockholm som hjälp och sällskap.
Svar till "X.", adr. Fliseryd.

Ung bildad, gladlynt flicka

önskar plats å större egendom i
nellersta Sverige att mot fritt vivre
vara behjälplig med alla husliga
göromål. Är kunnig i enklare mat-
agning och bakning. Svar till
"Familjemedlem 24 år", p. r. Häl-
singsborg.

Plats som ensamjungfru

bättre, äldre familj önskas af or-
dentlig flicka den 1 april, är kun-
nig i enkel matlagning och allt
övad till ett hem hör. Fleråriga
betyg. Svar till "26 år" Eskilstuna.

Plats önskas af bättre flicka

villig att deltaga i alla husliga sys-
lor eller som hjälp och sällskap till
äldre dam. Svar inom åtta dagar
till "Plats", Nykvarn, N. S. J.

Gynna**Dagnys annonsörer!****LEDIGA PLATSER.****Vid Sollefteå Samskola**

förklaras härmed lediga till ansökan
**två lärare- och två lärarin-
nebefattningar** att tillträdas
kommande hösttermin.

Ämneskombinationer: 1) Moders-
mål, Tyska och Engelska. 2) Mo-
dersmål, Tyska, Historia, och Geo-
grafi. 3) Matematik, Fysik, Kemi
Matematik och Biologi.

Kompetensvilkor: Filosofio kan-
didatexamen med profår eller ge-
nomsånget högre lärarinnesemina-
rium.

Löner: grundlön minst 2,000 kr.
för manlig och 1,500 kr. för kvinn-
lig lärare.

Läroanstalten står under Öfver-
styrelsens inspektion och lämnar
därmed rätt till tjänsteårsberäkning.
Föreståndaren har erhållit realsko-
leexamens- och dimissionsrätt åren
1911—1916.

Eventuella förfrågningar besva-
ras af skolans rektor, till hvilken
ansökan, ställd till Samskolestyrel-
sen, insändes senast den 15 mars.
Sollefteå den 7 Februari 1011.

HUGO SANDSTRÖM,

Rektor.

Lärarinneplats

Vid det med Ateneum för flickor
förenade privata småskollärarinne-
seminariet är från nästkommande
läsårs början en lärarinneplats ledig
med undervisningsskyldighet huf-
vudsakligen i *kristendomskunskap
svenska*. Sökande bör hafva genom-
gått högre lärarinneseminarium
eller folkskoleseminarium eller äga
däremot svarande kompetens. Aflö-
ning i första lönegraden 1,600 kr.,
i andra lönegraden, 1800 kr. och i
tredje 2,000 kr. jämte pensions-
premie och sjukhjälp.

Ansökan ställd till styrelsen för
Ateneum för flickor, insändes före
den 27 innev. febr. under adress
Stora Badstugatan 28, *Stockholm*.
(S. T. A. 264581).

LÄRARINNA

erhåller plats vid Östergötlands
Folkhögskola under sommarkursen
1911 (Maj—Juli) med undervisnings-
skyldighet i naturlära med hälso-
lära, svenska språket, räkning, gym-
nastik ocs sång. Vidare meddelar
rektor H. Odhner, Lunnevad, Sjö-
gestad.

Bättre anspråkslös flicka,

kunnig i enklare matlagning, villig
åtaga sig ett hems skötande, ej
gröfre göromål, erhåller genast plats
i två personers hushåll (damer).
Rek. jämte foto och åldersuppgift
sändas till "S. E.", Onesta p. r.

Husjungfru

En stadgad och duglig jungfru
erhåller nu genast eller 24 nästa
april fördelaktig plats på herregård
i Stockholms närhet, där moderna
anordningar med centraluppvär-
ning, elektr. ljus etc. äro införda.
Ålder icke under 28 år (gärna me-
delålders) och van att ordentligt
fullgöra sina åligganden utan på-
minnelser samt fullt kunnig i alla
en husjungfrus sysslor, van vid
tvätt, strykning och sömnad. Sö-
kande må kunna förete bästa betyg
från långvarigare plats i resp. hem.
God lön och efter förtjänst. Svar
till "God framtidsplats 1911", und.
adv. S. Gumælii Annonsbyrå, Sthlm.
f. v. b.

**Vid Växiö Elementar-
läroverk för flickor**

är från och med nästa läsår plats
ledig för lärarinna med ämnena
historia, geografi och biologi på
högre och mellanstadiet. Lön en-
ligt lag. Ansökningar insändas före
15 mars till skolans föreståndarin-
nor.

Vid Djursholms samskola

blifva till nästa läsår tvenne platser
lediga för kompetent lärare och
lärarinna, en i svenska, eventuellt
med filosofisk propedeutik (helst
för lärare), och en i engelska, fran-
ska och svenska (helst för lärarin-
na). Närmare upplysningå om lö-
nevillkor m. m. lämnas af rektor
S. Wickbom, adr. Djursholm.

Ansökan skall före februari må-
nads utgång vara inlämnad till
Styrelsen, adress Djursholm.

Mässföreståndarinna.

För Porjus kraftverksbyggnads
ingenjörsmäss i Porjus sökes me-
delålders, bildad dam som före-
ståndarinna. Mässen, som är fullt
utrustad med inventarier och ser-
vis, kan ifrågasättas drifven antingen
som hushåll med aflönad förestån-
darinna eller som föreståndatinnans
egen affär. Ansökningar med betyg
och referenser samt lönepretentio-
ner eller arrendeerbjudanden skola
märkta "Mässföreståndarinna" vara
inlämnade till undertecknad senast
den 25 innevarande månad och skall
sökande vara beredd att tillträda
platsen senast den 24 instnndande
Mars.

Gällivare i februari 1911.

Arbetschefen.**Ung dam,**

som vill sköta hushållet åt ensam
ungherre, bosatt i större landssam-
hälle, kan få plats, om erforderliga
upplysningar och fotografi sändas
till "Litet och ordentligt hem",
under adress S. Gumælii Annons-
byrå, Stockholm f. v. b.

Ett kvinnligt, 1:sta biträde

med fullkomlig kännedom inom
manufaktur- och kappbranschen
och energisk säljarförmåga får ge-
nast förmånlig anställning mot hög
lön, om betygsskrifter och foto-
grafi insändas till "Duglig", under
adress S. Gumælii Annonsbyrå,
Stockholm f. v. b.

Som sällskap

åt en medelålders dam önskas en
sympatisk dam. Såväl i hemmet
som på förestående resa. Stora för-
måner. Ref., fotografi och telefon-
nummer torde sändas till Saltsjö-
baden, Grand Hotell.

Kvinnliga**arbetsområden.**

Utbildningskurser m. m.

Muntliga och skriftliga

upplysningar genom

Fredrika-Bremer-**Förbundets Byrå,**

54 Drottninggatan.

Obs! De billiga priserna.

Till 42 öre mtr säljes ett parti Kulörta
extra prima Congressgardiner 100 cm. breda,
Allmogegardiner fr. 30 öre mtr. Filt och
Schlagdukar, Bordvaxduk, Tråd 95 öre
duss. Foderdomestik 18 öre mtr. Ett parti
bättre trädgardiner i vackra mönster. Bom-
ullstyger fr. 30 öre mtr. Gångmattor fr. 45
öre mtr. Filtar, Gardinstufvar, Hellyle-
Cheviot, god kval. i olika färger.
Allt säljes billigt.

Slumplagret**MÄSTERSAMUELSGATAN 51, II. Stockholm.****GYNNA ALLTID DAGNYS****ANNONSÖRER!****Sprid Veckotidningen DAGNY!**

Deposition & Sparkassa

4 | 1 | 0
| 2 | 0

KÖPMANNABANKEN,
Arsenalsgatan 9,
Södermalmstorg 8,
STOCKHOLM.
Aktiekapital 3,000,000 kr.

Sprid Dagny!

Wiréns Eau de Cologne ROYAL är fortfarande oöfverträffad.

Erhålles i hvarje välförsedd parfymhandel samt direkt från
A. G. Wiréns Tvål- och parfymfabrik. (Grundad 1860.)
21 Lilla Vattugatan 21 - - - Stockholm.

Obs.! Fredrika Bremer- Förbundet. Obs!

Å Fredrika Bremer-Förbundet
finnas anmälda lektionsgivare, in-
och utländska, hushållsbiträden af
olika slag, barnfröknar, kontors-
biträden, gymnaster, m. m.
Mottagningstid kl. 12—4.
Adr. Drottninggatan 54, Stock-
holm.
Allm. tel. 48 16. Rikstel. 27 62.

Lektioner i Linnesömnad

(äfvén blusar, barnkläder m. m.)

Praktisk metod, utan träckling.
Hvarje elev disponerar en symaskin.

KARIN EGNÉR,

Sibylleg. 36. Hörnet af Karlavägen.
R. T. 35 30. A. T. 210 04.

HERM. HAMNQVIST

Kungl. Hoffotograf.

Biblioteksg. 11, Stockholm.

1 dussin kabinettsfotografier, matt
papper, 12 kronor.

Skandinavisk Konstslöjdsförsäljning,

27 Klarabergsgatan, STOCKHOLM.
Allm. Tel. 7 43.

Fr. o. m. den 30 jan. realiseras
ritade bräckdukar, lysdukar, natt-
påsar, dukar, kuddar m. m. i äldre
mönster, stufvar af kläde, boj, stral-
maljer och band, rester af garner och
silke samt målad och omålad träslöjd
m. m., allt till mycket låga priser.

KOSTYM-ATELIER

MASKINBRODERING

53 Drottninggatan 53, 2 tr.

Systrarna Johansson.

Riks och Allm. telefon.

Gifta kvinnor med egen inkomst deklarerar under februari månad!

Ni erhålla därigenom kommunal rösträtt för
inkomst så låg som 100—10 Kr.

Deklarationsformulär för gifta kvinnor samt tryckta upplys-
ningar angående deklaration tillhandahållas å Fredrika-Bremer-
Förbundets byrå, Drottninggatan 54, kl. 11 f. m.—4 e. m.
samt å Rösträttsbyrån, Lästmakaregatan 6, kl. 3—4 e. m.
Upplysningar lämnas afgiftsfritt å Deklarationsbyrån, Slotts-
backen 6, kl. 11 f. m.—3 e. m. och 6—8 e. m.

Föreningen för Kvinnans
Politiska Rösträtt
i Stockholm.

Fredrika-Bremer-
Förbundet.

Fredrika-Bremer-Förbundet: Drottninggatan 54.

Rikstel. 27 62. Förbundets byrå öppen 11—4. Allm. tel. 48 16.

Fredrika-Bremer-Förbundets Sjuksköterskebyrå: Tunnelg. 25.

Rikstel. 68 98.

Allm. tel. 82 11.

Sex prätiga äfventyrsböcker för barn och ungdom.

Tsarens kurir. Berättelse för barn och ungdom.
Fritt efter Jules Verne af Alfred
Smedberg. 352 sidor med 47 illustrationer af Karl Aspelin. Kar-
tonnerad. Pris 75 öre.

Parzival. En riddarsaga från medeltiden. Bearbetning
af Hugo Gyllander. 259 sidor. Med 45 illu-
strationer af Ingeborg Uddén. Kartonnerad. Pris 75 öre.

Sagogrottan i Sagoskogen. En samling
sagor af
Harald Östenson. 303 sid., 50 illustrationer. Kartonnerad. Pris
75 öre.

Den hemlighetsfulla ön. Berättelse för barn
och ungdom. Fritt
efter Jules Verne af Alfred Smedberg. 312 sidor, 44 illustrati-
oner af Brita Ellström. Kartonnerad. Pris 75 öre.

Hjälten bland hjältar skildrade för barn och
ungdom af Marie Lou-
Charles G. Gordons lif och stordåd, ise Gagner. 304 sidor,
33 illustrationer af Edv. Berggren. Kartonnerad. Pris 75 öre.

Nybyggarna i Kanada. Berättelse för barn
och ungdom. Bear-
betning efter Kapten Marryat af Anna Gustafsson. 296 sidor. 39
illustr. af Nils Larsson. Kartonnerad. Pris 75 öre.

Erhålles i hvarje bokhandel eller direkt från

Folkskolans Barntidnings Förlag, Stockholm. (Stina Quint.)

Prenumerera på posten eller tel.
Ö. 32 75 på

Mönstertidningen Konstslöjden i Hemmet.

Pris 3.50 pr år, 12 häften. Lös-
nummer 30 öre. Innehåller mön-
ster till broderier, väfnader, läder-
plastik, gyllenläder, drifning i me-
all, målning på porslin, trä, m. m.

Prenumeranter få begära mönster.

Äldre årgångar realiseras.

Red.: Valhallavägen 19, n. b.,
Stockholm.

Filial: Haparanda.

G. o. A. MEUKOW.

Damer som insända denn
annons under adr.
Klædeväveriet, Vi-
borg, Danmark, få tull- och porto
fritt sig tillsändt 4 m. (1,30 m. bredt
mörkblått, svart, mörkgrönt, mörk
brunt eller grårandigt cheviotsklåd
af fin kvalité till en fin kostym för
12 kronor.

“Eldo?”

Effektivaste kok- och värmeapparat. Passa
i såväl rum som kök. Utan inmurning. Flytt
bar medan den brinner. Enastående praktisk
prydlig och lättkött. Fordrar ytterst ring
bränsle: ved, kol eller briketter. Mot förskot
eller efterkraf 12:50 från Mobilieaff. Reformo
Centralpalatset, Stockholm. A. T. 984. Garan-
teras belåtenhet. Gräddugn på beställning
Agenter och försäljare antagas. Begär prospekt

Innehållsförteckning.

Dagens nummer innehåller:

Löneprinciper. Af Anna Ljungberg.

Till Förlikningsbillens historia. Af Ellen Wester.

Själfdeklarera!

Kvinnors befordran till lärarebefattningar vid statens läro-
verk.

Konstnärinnornas internationella utställning i Wien.

En turistfärd under sommaren 1828. Af Jenny Engelke.

Madame Alphonse Daudet. Af Anna Levertin.

Rösträttskvinnornas “Hindersmessa” i Örebro. Af A. G.

Svensk matiné i Paris. Af Spectatrice.

Föreningsmeddelanden.

**Prenumeration å Dagny sker å närmaste postanstalt
eller bokhandel.**